

ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcov bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

(¹) Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

(²) Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Evangelou/Komisia a ECB

(Vec T-292/13)

(2013/C 226/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Christos Evangelou (Derynia, Cyprus) a Yvonne Evangelou (Derynia) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 552 110,64 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,

— vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,

— v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“ (¹), keďže:

— uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDLP,

— žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDLP a

— bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDLP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenia práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:

— v čase, keď boli žalobcovia zbavení svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,

— žalobcovia boli zbavení svojich vkladov bez „čas vyplatennej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

— zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“ (²),

— konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

— cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

— neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 2012 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcov vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobcovia boli zbavení svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcov by boli chránené na základe ich práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcov bola dostatočne priama a predvídateľná.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cyprus, lebo každý zo žalobcov je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcov bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Theophilou/Komisia a ECB

(Vec T-293/13)

(2013/C 226/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Christos Theophilou (Nikózia, Cyprus) a Eleni Theophilou (Nikózia) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 583 479,00 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,

— vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,

— v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“⁽¹⁾, keďže:

— uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDLP,

⁽¹⁾ Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

⁽²⁾ Článok 52 ods. 1 Charty.